

om, at de skulle holde, fordi de skulle krydse; det, der kommer først ind, maa holde, til det andet kommer. Det er mig, som sagt, umuligt at opdage, hvad Grunden har været til denne Flytning. Jeg havde ventet, at den højtærede Minister kunde have givet Oplysninger i denne Retning; men jeg haaber, at han, naar han har læst Referatet, ogsaa vil gøre det, og derved glæde mange nysgerrige, som ikke kunne udgranske den Visdom, som ligger til Grund for denne Flytning af Togene.

Jeg skal derefter gaa over til den Sag, som egentlig bragte mig til at tage Ordet, det er, som jeg allerede har sagt, en Fiskerisag, som har vakt ikke liden Opmærksomhed, idet en Fisker efter min og manges Formening er bleven saa ulovlig behandlet fra de overordnedes Side, at man næppe skulde tro, at det kunde ske ved Slutningen af det 19de Aarhundrede. Det kan være, at det er et lidt stærkt Udtryk, men jeg skal søge at oplyse det. Jeg staar her med Dokumenter i Haanden, blandt andre Højesteretsdommen, som klart og tydeligt viser, at der fra de underordnede Embedsmænds Side er begaaet store Ulovligheder og Misligheder — maa jeg her indskyde, at da jeg nu ser, at den højtærede Trafikminister er kommen til Stede, haaber jeg senere at kunne faa Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham om Flytningen af Togene fra Skørpinge til Svendstrup Station. — Den omtalte Fiskerisag tog sin Begyndelse den 24de September 1896 og fandt først sin Afslutning for Retten i sidst afvigte Decembermaaned og har altsaa verseret for Retten i over tre Aar. Det var et Par Fiskere, som kom fra Fyn og bosatte sig paa Østkysten af Jylland i Hals, og som der drev Fiskeriet maaske paa en lidt mere rationel Maade end den, der blev anvendt af de andre Fiskere; det er muligt, at de derved vakte enkelte Fiskeres Misundelse, det ved jeg ikke, i hvert Fald fortælle Dokumenterne, at Fiskerikontrollør Bloch har meddelt, at en Fisker ved Navn Niels Mortensen var bleven meldt til ham for ulovligt Fiskeri, og at han i den Anledning den 24de September foretog sig at opmaale de 30 Ruser, som Niels Mortensen havde staaende i Limfjorden. Han opmaalte disse Ruser og konfiskerede de 27 af dem; Mortensen protesterede og erklærede, at det var hans Overbevisning, at de vare fuldstændig lovlige. Skønt den daværende, men nu afdøde Fiskerikontrollør straks satte sin Plombe paa Ruserne og derved betegnede dem som ulovlige, tillod han Mortensen alligevel at benytte dem fore-

løbig, en Handling, der synes mig meget underlig; thi var det ulovlige Redskaber, burde de straks være bragte bort fra Fiskestedet. Imidlertid har Kontrolløren muligvis været lidt betænkelig ved at medtage Redskaberne og har derfor ladet Mortensen beholde dem. Den 1ste Oktober møder saa Kontrolløren igen i Forening med Herredsfoged Andersen fra Nørresundby for nærmere at undersøge Forholdene og optage Politiforhør. Politiforhøret foretoges om Bord paa Kontrollskibet „Havørnen“, og her fik Politimester Andersen indført en hel Del i Retsprotokollen; men om det er rigtigt, det, der er indført, har været ikke saa lidt omstridt. Jeg skal straks sige, at man der brugte en Fremgangsmaade, som Højesteret i høj Grad har misbilliget; Politimesteren har nemlig ført Retten uden Retsvidner og først bagefter har han lokket et Par Mennesker til at underskrive som Retsvidner, skønt de aldrig have hørt et eneste Ord af, hvad der blev sagt under Forhøret. Imidlertid blev Følgen af denne Retshandling den, at Andersen medtog en af Ruserne, som blev opbevaret paa Herredskontoret, medens Mortensen endnu fik Lov til at beholde de 26 af de ulovlige Ruser, indtil Fiskeritiden for det Efteraar var opført. Der blev saa straks anlagt Sag mod ham for ulovligt Fiskeri, idet man mente, at han ikke alene havde ulovlige Ruser, men at han ogsaa brugte et Tremmeværk, der ikke kunde være i Overensstemmelse med Loven. Sagen kom saa for Underretten, hvor der maaske nok blev afhørt Vidner, hvad jeg imidlertid ikke ved; der har hele Tiden været noget forblømt over Sagen, men i hvert Fald afsagde Herredsfogeden den 11te Februar 1897 en Dom, hvorved Mortensen dømtes til at betale 40 Kr. i Bøde til Statskassen, samtidig med, at man konfiskerede de 27 Ruser og det Tremmeværk, der stod som 10 Rader i Stedet for de Rader, som ellers blive satte af Garn.

Da denne Dom blev forkyndt Manden, erklærede han sig utilfreds med den og indankede Sagen for Overretten. Efter hvad der er mig meddelt, blev Sagen afvist foreløbig af Overretten som utilstrækkelig oplyst. Siden blev den dog optagen, og uagtet Mortensen vinder en Del af sin Ret ved Overretten, vinder han dog ikke den fulde Ret og gør saa Forsøg paa at faa Sagen for Højesteret, idet det staar for ham og mange andre saaledes, at han er bleven ulovlig behandlet baade fra Fiskerikontrollørens og Herredsfogdens Side. Saaledes har Herredsfogden indført